

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **PLESOLAR, s. r. o.**, se sídlem Vídeňská 172, Vestec, zastoupené Mgr. Davidem Satkem, advokátem se sídlem Na Příkopě 1047/17, Praha 1, proti žalované: **Státní energetická inspekce**, se sídlem Gorazdova 24, Praha 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 4. 2016, č. 902019516, sp. zn. 88/062109313, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 10. 2018, čj. 62 Af 85/2016-239,

t a k t o :

- I. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 10. 2018, čj. 62 Af 85/2016-239, **se ruší a věc se vrací** krajskému soudu k dalšímu řízení.
- II. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího zástupce Mgr. Davida Satkeho, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Jihomoravský kraj a Kraj Vysočina, shledala svým rozhodnutím ze dne 11. 2. 2016 žalobkyni vinnou správním deliktem (*nyní přestupkem*) podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, jehož se žalobkyně dopustila jako provozovatelka fotovoltaiické elektrárny Plenkovice. Na veškerou vyráběnou elektřinu totiž uplatnila výkupní cenu, která byla úředně stanovena jen pro výrobní uvedené do provozu v roce 2009, ačkoli část elektrárny takto uvedena do provozu nebyla. Licence opravňovala žalobkyni jen k výkonu 0,995 MW, kdežto skutečný

instalovaný výkon, ve vztahu k němuž žalobkyně uplatňovala výhodnou výkupní cenu, činil 1,12418 MW. Tím vznikl žalobkyni neoprávněný majetkový prospěch ve výši bezmála dvou milionů Kč, a ve stejné výši jí tak byla uložena i pokuta.

[2] Ústřední inspektorát Státní energetické inspekce v odvolacím řízení formulačně změnil výrok, jinak však rozhodnutí potvrdil svým rozhodnutím ze dne 15. 4. 2016.

[3] Krajský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí o odvolání svým rozsudkem ze dne 18. 10. 2018. Žalovaná podle něj správně spočetla licencovaný výkon jako součin jednotkových výkonů fotovoltaických panelů a jejich množství; žalobkyně proti tomu nemůže uspět jen s argumentací, že podle ní by se měl výkon elektrárny počítat jinak (jako celkový výkon v místě připojení do elektrizační soustavy). Krajský soud nedal žalobkyni za pravdu ani v dalších námitkách (žalobkyně tvrdila, že jí bylo znemožněno seznámit se s podklady rozhodnutí prvního stupně a rovněž nebyly důkladně zváženy její námitky podjatosti).

[4] Krajský soud se zabýval i otázkou, kdo byl oprávněn za žalobkyni jednat v řízení o žalobě: zda advokát Ondřej Toul jako její soudně ustanovený hmotněprávní opatrovník, resp. jím zmocněný advokát David Satke, který podal žalobu – nebo advokát Jan Kořán zmocněný k zastupování jednatelem Josefem Paulem a jednatelkou Renatou Dobešovou, který předložil soudu své zmocnění až během řízení a současně též doplnil žalobu. Krajský soud neshledal žádné skutečnosti, z nichž by plynulo, že ustanovení opatrovníka zaniklo či že byl opatrovník ze své funkce soudně odvolán. To, že Ondřej Toul nebyl ke dni rozhodnutí soudu zapsán v obchodním rejstříku, není podstatné, neboť zápis opatrovníka nemá konstitutivní účinky. Stejně tak neodpadly ani důvody, pro něž byl opatrovník ustanoven: nezměnily se statutární orgány žalobkyně, u nichž je dán střet zájmů. Jan Paul a Renata Dobešová, kteří zmocnili k zastupování advokáta Jana Kořána, nebyli k takovému jednání oprávněni, neboť opatrovník byl soudem pověřen k tomu, aby za žalobkyni činil *veškerá* právní jednání.

II. Kasační řízení

[5] Proti rozsudku krajského soudu byly podány dvě kasační stížnosti. Jednu podal za žalobkyni advokát David Satke, jehož zmocnil k zastupování hmotněprávní opatrovník Ondřej Toul; druhou podal advokát Jan Kořán, jehož zmocnili k zastupování jednatele Josef Paul a Renata Dobešová. Kromě meritorních otázek se oba advokáti zabývali i tím, kdo měl a má žalobkyni zastupovat před soudem.

[6] Jan Kořán namítl, že krajský soud zatížil řízení o žalobě vadou, neboť odňal žalobkyni možnost jednat před soudem. Za jejího zástupce totiž považoval Davida Satkeho i poté, co jeho zmocniteli Ondřeji Toulovi zanikla funkce hmotněprávního opatrovníka, a naopak nevzal v potaz, že jednatele žalobkyně ještě před prvním jednáním odvolali plnou moc pro Davida Satkeho a zmocnili k zastupování Jana Kořána. V důsledku toho krajský soud ani nereagoval na doplnění žaloby ze dne 5. 9. 2018 (které za žalobkyni učinil právě Jan Kořán). Nesprávnost postupu krajského soudu zdůvodnil Jan Kořán především judikaturou Nejvyššího soudu a článkem autorů Jana Dědiče a Jana Lasáka. Poukázal také

pokračování

na analogii s otázkou zániku funkce procesního opatrovníka podle § 29 odst. 3 o. s. ř., již se ve své judikatuře opakovaně věnoval i NSS.

[7] David Satke souhlasil s tím, jak věc zhodnotil krajský soud. Jan Kořán se odvolává na několik plných mocí udělených různými osobami, což svědčí o tom, že si svým zmocněním není jist. Krom toho zmocnitelka Renata Dobešová se za jednatelku jen vydává: její jmenování není zapsáno v obchodním rejstříku a zmocnitelka je nemůže ani jinak doložit. K otázce, kdo je za žalobkyni oprávněn jednat, David Satke předložil rozhodnutí společníků společnosti Plesolar ze dne 12. 5. 2020 přijaté mimo valnou hromadu.

III. Právní hodnocení

[8] NSS musel nejprve vyřešit, kdo byl za žalobkyni oprávněn jednat v řízení před krajským soudem (a to počínaje dnem 5. 9. 2018, kdy byla soudu předložena plná moc pro Jana Kořána a současně odvolání plné moci udělené opatrovníkem Davidu Satkemu) a kdo byl oprávněn podat jejím jménem kasační stížnost. Od toho se též odvíjí otázka, zda krajský soud reagoval na všechny argumenty vznesené v řízení o žalobě, na které reagovat měl.

[9] NSS dospěl k závěru, že krajský soud měl jednat s Janem Kořánem a měl se zabývat jeho doplněním žaloby. Současně má NSS za to, že v průběhu kasačního řízení se oprávněným zástupcem žalobkyně stal opět David Satke.

III.A Listiny předložené krajskému soudu

[10] Jan Kořán předložil krajskému soudu před prvním jednáním nařízeným na 6. 9. 2018 (které se nakonec nekonalo, neboť nebylo jasné, se kterým z advokátů má soud jednat) a dále pak v dalším podání ze dne 10. 10. 2018 zejména tyto dokumenty:

- sdělení o zániku funkce opatrovníka Ondřeje Toulou a vypovězení plné moci udělené Davidu Satkemu, které dne 20. 7. 2016 učinila Renata Dobešová (č. l. 109 *spisu krajského soudu*);
- **notářský zápis** ze dne 2. 11. 2016 o jednání valné hromady společnosti Plesolar, konané v jejím sídle téhož dne (č. l. 112 *spisu krajského soudu*) – k němu viz níže;
- odvolání plné moci udělené Davidu Satkemu, které dne 4. 9. 2018 učinili Josef Paul a Renata Dobešová (č. l. 150 a 151 *spisu krajského soudu*);
- plnou moc ze dne 31. 8. 2018, udělenou Janu Kořánovi Josefem Paulem, a plnou moc ze dne 26. 9. 2018, udělenou Janu Kořánovi Renatou Dobešovou (č. l. 88 a 213 *spisu krajského soudu*);

Těmito dokumenty krajský soud neprovedl důkaz, udělal to tedy NSS při jednání konaném dne 15. 9. 2020.

[11] Za podstatný pokládá NSS především **notářský zápis** ze dne 2. 11. 2016. V něm notářka uvedla, že společníci Michal Dřevo a Josef Paul předložili zápis z valné hromady

konané dne 18. 7. 2016, z něž plyne, že valná hromada vzala na vědomí oznámení tehdejších jednatelů M. D. a Josefa Paula o potenciálním střetu zájmů podle § 54 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), a nepozastavila jim výkon funkce. Ze zápisu ze dne 18. 7. 2016 podle notářky dále plyne, že do funkce jednatelky byla zvolena Renata Dobešová. Notářka tedy konstatovala, že ke dni 18. 7. 2016 zanikla funkce hmotněprávního opatrovníka Ondřeje Toula a od tohoto dne jsou k zastupování společnosti (žalobkyně) oprávněni jednatelé Josef Paul a Renata Dobešová.

[12] K vlastnímu jednání valné hromady dne 2. 11. 2016 byli pozváni všichni tři společníci - Josef Paul, M. D. a M. L. Jednání se nakonec účastnili jen Josef Paul a M. D. Valná hromada se usnesla na tom, že ke dni 2. 11. 2016 odvolává z funkce jednatelku Renatu Dobešovou a že ji současně volí do téže funkce ke dni 3. 11. 2016. (*Důvodem tohoto postupu byla podle pozvánky na valnou hromadu „právní jistota“.*)

[13] Kromě výše uvedených dokumentů zaslal Jan Kořán dne 5. 9. 2018 krajskému soudu doplnění žaloby. V něm jednak rozvinul argumentaci týkající se již uplatněných žalobních bodů, jednak doplnil žalobní body o námitku, podle níž uběhla pětiletá objektivní lhůta, s jejímž uplynutím je ze zákona spojen zánik odpovědnosti za správní delikt.

[14] Ze záznamu předsedy senátu krajského soudu ze dne 6. 9. 2018 plyne, že jednání nebylo toho dne zahájeno, neboť se dostavili jak David Satke, tak Jan Kořán, a oba zpochybňovali oprávnění druhého z nich k zastupování žalobkyně.

[15] Všechny tyto dokumenty zhodnotil krajský soud způsobem popsáním v bodě [4] shora a nadále jednal s Davidem Satkem. NSS považuje jeho postup za nesprávný; ve svých úvahách se opírá o judikaturu Nejvyššího soudu (s níž byl krajský soud částečně seznámen už před vydáním rozsudku) i o doktrínu.

III.B Jmenování opatrovníka

[16] Ondřej Toul byl jmenován hmotněprávním opatrovníkem podle § 165 odst. 2 občanského zákoníku na návrh společníka Martina Langa. Podle tohoto ustanovení *soud jmenuje právnické osobě opatrovníka, a to i bez návrhu, jsou-li zájmy člena statutárního orgánu v rozporu se zájmy právnické osoby a nemá-li právnická osoba jiného člena orgánu schopného ji zastupovat*. Návrh se opíral o to, že tehdejší jednatelé Josef Paul a Michal Dřevo byli ve střetu zájmů pro účast v jiné právnické osobě poskytující servisní služby společnosti Plesolar (žalobkyni). (Z obsahu podání obou advokátů je patrné, že spor o osobu zástupce vedený nyní před NSS je projevem dlouhodobějšího sporu mezi skupinami různých někdejších i současných společníků společnosti Plesolar. Tyto skupiny mezi sebou vedou řadu soudních pří o to, kdo je oprávněn za žalobkyni jednat. Někteří ze společníků se krom toho soudí o neplatnost převodu svých obchodních podílů.)

[17] Z judikatury plyne, že jmenování opatrovníka podle § 165 odst. 2 o. z. představuje výrazný zásah do vnitřních poměrů právnické osoby. Jde o krajní řešení, které soud může zvolit až tehdy, není-li možné jinak odstranit důsledky rozporu mezi zájmy člena

pokračování

statutárního orgánu a zájmy právnické osoby. Má-li právnická osoba jiného člena orgánu, který je oprávněn za ni jednat (např. člena statutárního orgánu), nelze opatrovníka jmenovat (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 12. 2015, sp. zn. **29 Cdo 4384/2015**).

[18] Samotné jmenování Ondřeje Toulu v únoru 2016 nezpochybňuje žádná ze sporů se frakcí. Je třeba zdůraznit, že institut opatrovníka neslouží k řešení sporů mezi společníky, nýbrž je nástrojem ochrany zájmů dotčené obchodní společnosti, resp. veřejného zájmu (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 4. 2016, sp. zn. **29 Cdo 3899/2015**, bod 22; usnesení se vztahuje k opatrovníku podle § 165 odst. 1 o. z., zásady v něm zformulované, zejména „subsidiarita“ postavení opatrovníka ve vztahu k jednatelům, platí však beze změny i pro opatrovníka podle § 165 odst. 2 o. z.). Jde o opatření dočasné povahy, které by mělo trvat pouze po nezbytně nutnou dobu.

[19] Doktrína¹ k tomu uvádí, že neomezené oprávnění zastupovat má nepochybně opatrovník jmenovaný soudem podle § 165 odst. 1 o. z., tj. v případě, kdy statutární orgán nemá dostatečný počet členů potřebný k rozhodování. Rozsah oprávnění opatrovníka jmenovaného pro konflikt zájmů (podle § 165 odst. 2 o. z.) nepřímo plyne ze zákona. Zmocní-li soud takového opatrovníka k právním jednáním, kde nebyl shledán konflikt zájmů, je takové rozhodnutí podle citovaných autorů v tomto rozsahu zjevně nezákonné.

[20] K podobnému závěru dospívá i Nejvyšší soud (srov. usnesení ze dne 17. 12. 2019, sp. zn. **27 Cdo 1382/2019**, či navazující usnesení ze dne 17. 3. 2020, sp. zn. **27 Cdo 3495/2019**, bod 17). Nepřichází podle něj v úvahu, aby soud svěřil koliznímu opatrovníku zastupování právnické osoby při všech právních jednáních. Stejně tak nepřichází v úvahu uložit koliznímu opatrovníku, aby s „odbornou“ péčí usiloval o řádné obnovení činnosti statutárního orgánu: tato povinnost (upravená v § 487 odst. 2 o. z.) svědčí jen opatrovníku jmenovanému podle § 165 odst. 1 o. z.

[21] Ondřej Toul byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2016, čj. 2 Nc 1010/2015-155, ustanoven k tomu, aby *usiloval o řádné obnovení činnosti statutárního orgánu společnosti Plesolar, aby činil veškerá její právní jednání a aby měl přístup do její datové schránky*. Takové vymezení je zjevně příliš široké a neodpovídá právě shrnutým požadavkům judikatury a doktríny. Správní žaloba, kterou opatrovník podal jménem žalobkyně, jistě není záležitostí, v níž by se mohl projevit střet zájmů mezi společníky a společností – a v níž by tedy opatrovníka bylo zapotřebí. Právě tato okolnost je ale současně důvodem, pro který není třeba zpochybňovat, zda opatrovník podal žalobu po právu. Žaloba mířila proti rozhodnutí o pokutě za cenový delikt, a zjednodušeně řečeno tak bylo její podání v zájmu nejen společnosti, ale i kteréhokoli společníka. Krom toho opatrovník zjevně jednal v důvěře v rozhodnutí soudu, kterým byl (bez ohledu na jeho věcnou správnost) vázán.

III.C Trvání funkce opatrovníka

¹ Dědič, J. – Lasák, J.: Opatrovník obchodní korporace jmenovaný pro případ konfliktu zájmů. Bulletin advokacie, číslo 10/2017.

[22] Jinou otázkou ale je, do kdy trvalo oprávnění opatrovníka vystupovat jménem žalobkyně v zahájeném soudním sporu. Zásada, podle níž představuje opatrovník krajní řešení, se totiž musí zvažovat nejen před ustanovením opatrovníka, ale také v době, kdy už je ustanoven a změny se poměry v dotčené obchodní společnosti.

[23] Jmenování opatrovníka trvá jen po dobu, než budou valnou hromadou zvoleni noví jednatele. Jakmile jsou zvoleni noví jednatele, funkce opatrovníka bez dalšího (aniž o tom soud musí rozhodovat) zaniká (usnesení Nejvyššího soudu ve věci **29 Cdo 3899/2015**, bod 21).

[24] Zápis z valné hromady konané dne 2. 11. 2016 (viz bod [11] výše) se zmiňuje o předešlé valné hromadě konané dne 18. 7. 2016. Na ní byla společnost informována o možném střetu zájmů podle § 54 zákona o obchodních korporacích a nepozastavila jednatele Josefu Paulovi a Michalu Dřevovi výkon funkce; současně byla zvolena i další jednatelka, Renata Dobešová.

[25] Splní-li jednatel svoji informační povinnost podle § 54 zákona o obchodních korporacích a nepozastaví-li mu nejvyšší orgán obchodní společnosti výkon jeho funkce, může jednatel nadále zastupovat společnost bez ohledu na střet zájmů (usnesení Nejvyššího soudu ve věci **29 Cdo 4384/2015**). Krom toho byla do funkce zvolena i nová jednatelka Renata Dobešová, na niž střet zájmů nedopadal. Soudu není známo, že by tu probíhal soudní spor o neplatnost kteréhokoli ze zmíněných usnesení valné hromady; i kdyby ale probíhal, je třeba hledět na usnesení valné hromady jako na platné, dokud soud nevyslovil jeho neplatnost. Otázku platnosti usnesení valné hromady lze krom toho přezkoumávat právě jen v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady nebo v řízení o povolení zápisu skutečnosti, která vyplynula z usnesení valné hromady, do obchodního rejstříku. V jiných řízeních ji nelze posuzovat ani jako otázku předběžnou (srov. k tomu např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 1. 1999, sp. zn. 1 Odon 101/97, č. 5/2000 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2011, sp. zn. 29 Cdo 1870/2010).

[26] NSS tedy nemá důvod k pochybnostem o tom, že společnost po jmenování Ondřeje Toulou opatrovníkem učinila kroky k tomu, aby za ni opět začali jednat její jednatele, tedy aby odstranila onen dočasný „nouzový stav“ nastolený jmenováním opatrovníka. Je pravda, že tu může přetrvávat určitá nejistota o přesném průběhu jednání valné hromady dne 18. 7. 2016: zápis z této valné hromady totiž dosud nebyl žádnému ze správních soudů předložen a není založen ani ve sbírce listin obchodního rejstříku. (O průběhu této červencové valné hromady se tak soudy dozvídají jen prostřednictvím zápisu z valné hromady listopadové.) Byli si toho nejspíš vědomi i společníci, kteří se sešli na následujícím jednání valné hromady dne 2. 11. 2016. Právě tím lze asi vysvětlit i to, že Renata Dobešová byla na tomto listopadovém jednání odvolána z funkce jednatelky (do níž byla instalována údajně v červenci téhož roku) a ihned byla do této funkce opět zvolena.

[27] Pro hodnocení soudu v této věci to ale není příliš významné, jak přesně probíhaly kroky jednatelů, ale jaký byl jejich výsledek – tedy zda nakonec (v době mezi jmenováním opatrovníka a jednáním u krajského soudu) společnost získala jednatele, který byl způsobilý ji zastupovat. Nelze ani vždy vycházet z formálního stavu zápisů v obchodním

pokračování

rejstříku, které nemohou převážít nad faktickými okolnostmi. K tomu ostatně správně dospěl i krajský soud: podle něj nebylo pro otázku dalšího trvání funkce opatrovníka důležité, že v době rozhodování soudu nebyl Ondřej Toul jako opatrovník do rejstříku zapsán. Krajský soud však – a v tom s ním NSS nesouhlasí – nijak nezhodnotil zápis z valné hromady konané dne 2. 11. 2016 a nezabýval se tím, jaký dopad na další trvání opatrovníkovy funkce mělo (znovu)zvolení jednatelů. Vycházel totiž z toho, že funkce opatrovníka musí být nějak formálně ukončena (soudním rozhodnutím). Tuto jeho domněnku však nepodporuje ani judikatura Nejvyššího soudu, ani doktrína.

[28] NSS z tohoto zápisu naopak vyvozuje, že nejpozději po listopadové valné hromadě odpadl důvod, pro který byl opatrovník ustanoven. I když tu mohou (kvůli chybějícímu zápisu z červencové valné hromady) přetrvávat určité pochybnosti o tom, zda a v jaké formě jednatel Josef Paul oznámil společnosti svůj střet zájmů, nejsou tu žádné pochybnosti o volbě Renaty Dobešové jako jednatelky. (Tuto nejistotu nadále řeší jednatelé Paul a Dobešová tak, že plné moci odvolává a uděluje v tomtéž případě každý z nich; tak i Jan Kořán byl pro řízení před správními soudy vybaven jak plnou mocí od Josefa Paula, tak plnou mocí od Renaty Dobešové.)

[29] K tomu lze závěrem a pro shrnutí citovat z již zmíněného aktuálního usnesení Nejvyššího soudu ve věci **27 Cdo 3495/2019** (bylo vydáno přímo ve věci společnosti Plesolar, stejně jako rovněž již citované usnesení ve věci **27 Cdo 1382/2019**):

„Jestliže oba dosavadní jednatelé navrhovatelky (pozn.: společnosti Plesolar) informovali v souladu s § 54 zákona o obchodních korporacích valnou hromadu o střetu zájmů, pro který byl navrhovatelce ustanoven kolizní hmotněprávní opatrovník, a valná hromada nepozastavila výkon jejich funkce, nebrání již uvedený střet zájmů tomu, aby navrhovatelku zastupovali i ve věcech dotčených uvedeným střetem zájmů. Důvod, pro který byl navrhovatelce jmenován Městským soudem v Praze opatrovník podle § 165 odst. 2 o. z., odpadl, a funkce jmenovaného opatrovníka ex lege zanikla.

Dalším důvodem zániku funkce opatrovníka je skutečnost, že valná hromada navrhovatelky (na témže zasedání) zvolila jednatelku, jejíž zájmy (alespoň podle obsahu spisu) nejsou v rozporu se zájmy navrhovatelky, a jež tedy může navrhovatelku zastupovat bez omezení.

Řečené platí bez ohledu na to, že Městský soud v Praze při jmenování opatrovníka podle § 165 odst. 2 o. z. postupoval v rozporu se zákonem, a přestože důvodem pro jmenování kolizního opatrovníka měl být střet konkrétních zájmů navrhovatelky a jejích jednatelů, rozhodl, že kolizní opatrovník je oprávněn zastupovat navrhovatelku ve všech věcech.“

[30] NSS nepřehlédl argumentaci Davida Satkeho, která upozorňovala na řízení ve věci určovací žaloby o opětovný zápis opatrovníka do obchodního rejstříku a na rozhodnutí obchodních soudů, která i nadále považují opatrovníka za osobu oprávněnou jednat jménem žalobkyně. Pro věc však nemohou být určující dílčí a zpravidla velmi stručně zdůvodněné názory nižších soudů, které se ani nijak nevypořádávají s právě citovanou judikaturou Nejvyššího soudu.

III.D Vývoj během kasačního řízení

[31] Tím je tedy vyřešena otázka, kdo měl zastupovat žalobkyni v konečné fázi řízení o žalobě a kdo měl jejím jménem podat kasační stížnost: v obou případech to byl Jan Kořán. V průběhu kasačního řízení se však situace opět změnila.

[32] NSS při jednání provedl důkaz i rozhodnutím společníků společnosti Plesolar ze dne 12. 5. 2020 přijatým mimo valnou hromadu, které mu předložil David Satke. Martin Lang zde sděluje společníkům, že společníci k tomuto dni jednak rozhodli o odvolání všech jednatelů společnosti (ať již existujících, nebo těch, kteří se za jednatele jen vydávají) – Josefa Paula, Michala Dřeva, Renaty Dobešové, Petra Štěrbu a Martina Langa – a jednak jmenovali novým jednatelem společnosti právě Martina Langa. Hlasoval i pan I. S. pro případ, že by jej soud (*patrně soud rozhodující o neplatnosti smluv o převodu obchodních podílů*) shledal existujícím společníkem.

[33] Na výzvu soudu předložil David Satke též plnou moc ze dne 13. 5. 2020, kterou jej jednatel Martin Lang pověřil, aby jej v plném rozsahu zastupoval ve správním soudnictví.

[34] Musel-li soudem ustanovený opatrovník Ondřej Toul (a s ním i „jeho“ advokát David Satke) ustoupit faktickému vývoji ve společnosti Plesolar a z něj vzešlým jednatelům Josefu Paulovi a Renatě Dobešové, musí stejně tak nyní ustoupit tito jednatele a jejich advokát Jan Kořán v důsledku nejnovějšího rozhodnutí společníků ze dne 12. 5. 2020. Ani toto rozhodnutí se nijak neprojevalo v obchodním rejstříku, přesto však zachycuje aktuální vůli většiny hlasujících společníků (*i pokud by tomu tak nebylo, nemůže to NSS přezkoumávat*), která převáží nad vůlí společníků zachycenou v notářském zápisu ze dne 2. 11. 2016.

[35] Opatrovník Ondřej Toul se tím do hry nevrací. Protože však David Satke, jež pro řízení původně zmocnil právě opatrovník, předložil i plnou moc udělenou mu novým jednatelem Martinem Langem, zastupuje nyní žalobkyni opět David Satke.

IV. Závěr

[36] Pokud by David Satke takto nezhojil svůj nedostatek zmocnění, byl by NSS musel jeho kasační stížnost odmítnout pro nedostatek podmínky řízení (viz usnesení NSS ze dne 16. 11. 2017, čj. Vol 65/2017-24, č. 3659/2018 Sb. NSS). V současné situaci to však není namístě. Jan Kořán byl oprávněn za žalobkyni podat kasační stížnost (to, že později pozbyl oprávnění ji v kasačním řízení zastupovat, není určující pro jeho oprávnění toto řízení zahájit a pro jeho způsobilost formulovat kasační důvody); David Satke je oprávněn za ni jednat nyní.

[37] I když se projednáváná věc vyznačuje zvláštními okolnostmi, má toto střídání advokátů v podstatě stejný dopad, jako kdyby standardní obchodní společnost (tj. hovořící jedním hlasem) zmocnila k podání kasační stížnosti jednoho advokáta a v průběhu

pokračování

kasačního řízení by jej nahradila druhým advokátem. Ačkoli každý z advokátů v nynější věci uplatňoval své „vlastní“ argumenty, podstatné je, že žádný z nich nejednal na vlastní účet, ale oba usilovali o jednání jménem žalobkyně.

[38] Jak už NSS vysvětlil výše v bodech [27]–[29], krajský soud pochybil tím, že nejednal s Janem Kořánem a nijak se nevyjádřil k jeho doplnění žaloby. NSS proto jeho rozsudek zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V dalším řízení se bude krajský soud zabývat – vedle obsahu původní žaloby – také doplněním žaloby, které učinil Jan Kořán. Je přitom potřeba posoudit, nakolik jde o nové žalobní body (které by po uplynutí lhůty k podání žaloby nebyly přípustné) a nakolik jde o přípustné rozvíjení původních žalobních bodů, které by soud měl vzít v potaz při své argumentaci.

[39] Závěr, podle nějž tu nakonec nejsou dva stěžovatelé – žalobkyně zastoupená (po celou dobu) „správným“ advokátem a vedle ní pak (po celou dobu) „nesprávný“ advokát – má vliv i na poplatkovou povinnost žalobkyně. Oba advokáti od počátku jednali nezávisle na sobě a i soud s nimi tak nakládal; oba proto byli vyzváni k úhradě soudního poplatku za kasační stížnost a oba tuto povinnost splnili. Protože se ale nakonec ukázalo – navzdory dvěma kasačním stížnostem sepsaným zjevně nespolupracujícími autory – že tu jde skutečně jen o jeden soudní „kus“, tedy o jednu kasační obranu žalobkyně proti rozsudku krajského soudu, náleží soudu poplatek jen ve výši 5 000 Kč, nikoli 2 x 5 000 Kč. Částku přeplatku proto soud žalobkyni vrací prostřednictvím jejího současného platebního místa, jímž je advokát David Satke. Naopak v souvislosti se dvěma návrhy na přiznání odkladného účinku (jímž bylo vyhověno) obdržel soud jen částku 1 000 Kč (nikoli 2 x 1 000 Kč) a není třeba nic vracet.

[40] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. září 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu